

Sygn. akt II Ca 993/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2022 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący	Dariusz Mizera
----------------	----------------

po rozpoznaniu w dniu 30 grudnia 2022 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na posiedzeniu niejawnym

w postępowaniu uproszczonym

sprawy z powództwa (...) w S.

przeciwko (...) SA z siedzibą w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 29 lipca 2022 roku, sygn. akt I C 427/20

I. zmienia zaskarżony wyrok w punktach:

1. pierwszym i drugim sentencji w ten sposób, że zasądza od pozwanego (...) SA z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) w S. kwotę 1.605,60 zł (jeden tysiąc sześćset pięć złotych sześćdziesiąt groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 21 lutego 2020r. do dnia zapłaty, oddalając powództwo w pozostałej części;

2. czwartym sentencji w ten sposób, że zasądza od powoda (...) w S. na rzecz pozwanego (...) SA z siedzibą w W. kwotę 523,00 (pięćset dwadzieścia trzy złote) tytułem zwrotu kosztów postępowania;

II. oddala apelację w pozostałym zakresie;

III. zasądza od powoda (...) w S. na rzecz pozwanego (...) SA z siedzibą w W. kwotę 320,00 zł (trzysta dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu za instancję odwoławczą.

Dariusz Mizera

Sygn. akt II Ca 993/22

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 21 lutego 2020 r. powód (...) z siedzibą w S., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł o zasądzenie od pozwanego - (...)S.A. w W., na swoją rzecz kwoty 3.416,28 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem dalszego odszkodowania, kwoty 550,35 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie - od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem skapitalizowanych odsetek za opóźnienie liczonych od kwoty 3.416,28 zł od dnia 31 października 2017 r. do dnia

18 lutego 2020 r. oraz o zapłatę kwoty 300,00 zł tytułem poniesionych przez powoda wydatków związanych z wykonaniem kalkulacji kosztów naprawy, a także o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty.

W dniu 24 kwietnia 2020 r. został wydany nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty, o którym mowa powyżej, pozwany, reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazano, iż dotychczas wypłacona tytułem odszkodowania kwota odpowiada wysokości szkody. Natomiast żądanie powoda, tak w wysokości dalszego odszkodowania jak i zwrotu kosztów prywatnej kalkulacji jest nieuzasadnione w realiach sprawy niniejszej.

Wyrokiem z dnia 29 lipca 2022 r. Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim

po rozpoznaniu sprawy z powództwa (...)w S. przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W. o odszkodowanie

1. zasądził od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda (...)w S. kwotę 3 120,36 złotych (trzy tysiące sto dwadzieścia złotych i trzydzieści sześć groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie naliczonymi od dnia 21 lutego 2020 r. do dnia zapłaty,

2. zasądził od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda (...)w S. kwotę 503,28 złote (pięćset trzy złote i dwadzieścia osiem groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie naliczonymi od dnia 21 lutego 2020 r. do dnia zapłaty,

3. oddalił powództwo w pozostałym zakresie,

4. zasądził od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda (...) w S. kwotę 2 449,59 złotych (dwa tysiące czterysta czterdzieści dziewięć złotych i pięćdziesiąt dziewięć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie naliczonymi od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty.

Podstawą rozstrzygnięcia były przytoczone poniżej ustalenia i rozważania Sądu Rejonowego.

W dniu (...)r. doszło do zdarzenia, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki B. o numerze rejestracyjnym (...), stanowiący własność K. K.. Pojazd ten posiadał ważne ubezpieczenie Autocasco zawarte z pozwanym towarzystwem ubezpieczeń, potwierdzone polisą.

Polisa nr (...) zawarta została na okres od dnia 24 maja 2017 r. do dnia 23 maja 2018 r. W ramach ubezpieczenia AC wybrano wariant (...) ze zniesioną amortyzacją części oraz franszyzą redukcyjną w wysokości 500,00 zł. Do wymienionej umowy ubezpieczenia zastosowanie mają ogólne warunki ubezpieczeń komunikacyjnych (...), zatwierdzone przez zarząd pozwanego w dniu 15 listopada 2015 r.

W toku postępowania likwidacyjnego (...) S.A wypłaciło uprawnionemu odszkodowanie w kwocie 7.774,80 zł.

W dniu 16 stycznia 2020 r. poszkodowany zawarł z (...) z siedzibą w S. umowę cesji, na mocy której przeniesiono na powoda wszelkie prawa do odszkodowania przysługującego poszkodowanemu z tytułu przedmiotowej szkody.

(...) zlecił (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S. wykonanie kalkulacji kosztów naprawy, z której wynikało, że koszty naprawy uszkodzonego pojazdu wynoszą 11.691,08 zł brutto. Koszt wykonania usługi wyniósł 300,00 zł netto, co udokumentowano fakturą VAT.

Koszt naprawy pojazdu, zgodnie z zawartą umową Autocasco i wykupioną polisą, z uwzględnieniem cen części alternatywnych lub oryginalnych z uwzględnieniem 70% ich wartości (zgodnie z pkt XXIII ust. 3 lit b) OWU), przy przyjęciu stawki za roboczogodzinę na poziomie 60,00 zł netto oraz z zastosowaniem franszyzy redukcyjnej w kwocie 500,00 zł, wynosi łącznie 9.387,92 zł - wariant I.

Wartość odszkodowania ustalona przy przyjęciu cen części alternatywnych (wybór części alternatywnych według kryterium najniższej ceny), stawki za roboczogodzinę na poziomie 60,00 zł netto, pełnych kosztów lakierowania oraz przy uwzględnieniu franszyzy redukcyjnej w kwocie 500,00 zł, wynosi łącznie kwotę 9.157,63 zł - wariant II.

Koszt naprawy przy uwzględnieniu cen części alternatywnych (wybór części alternatywnych według kryterium najniższej ceny), z uwzględnieniem pomniejszenia 30% cen części oryginalnych, stawki 60,00 zł za roboczogodzinę prac blacharsko-lakierniczych, kosztów lakierowania z uwzględnieniem 30% pomniejszenia na materiał lakierniczy oraz franszyzy redukcyjnej na poziomie 500,00 zł, wynosi 8.405,82 zł - wariant III.

Koszt naprawy uszkodzonego pojazdu przy uwzględnieniu dostępnych cen części alternatywnych (kryterium wyboru cen części alternatywnych - najniższa cena), cen części oryginalnych bez pomniejszenia 30% ich wartości, przy pełnych kosztach lakierowania (bez zastosowania pomniejszenia wartości materiału lakierniczego), z zastosowaniem franszyzy redukcyjnej w wysokości 500,00 zł, wynosi 10.895,16 zł - wariant IV.

Mając takie ustalenia Sąd zważył, iż powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Sąd podkreślił, iż ani legitymacja procesowa powoda ani też zasada odpowiedzialności pozwanego oparta na umowie ubezpieczenia Autocasco, nie była przedmiotem sporu między stronami. Pozwany uznał swą odpowiedzialność co do zasady i rozliczając szkodę przyznał poszkodowanemu odszkodowanie w kwocie 7.774,80 zł. Poza sporem pozostawała również okoliczność, że wierzytelność o naprawienie szkody przysługuje obecnie powodowi, a to na skutek zawarcia umowy cesji wierzytelności (art. 509 k.c. i nast.). Spór w niniejszej sprawie sprowadzał się do rozstrzygnięcia kwestii dalszego odszkodowania wynikającego z kosztów naprawy pojazdu marki B. o nr rej. (...).

W ocenie Sądu, w świetle przeprowadzonego w sprawie dowodu z opinii biegłego sądowego uznać należało, iż powód miał rację, że kwota dotychczas przyznanego odszkodowania była zaniżona - choć nie w wysokości przez niego wskazanej.

Nie ulegało wątpliwości, że poszkodowany zapłacił składkę za wariant (...). Zgodnie z pkt XXII.3. OWU w wariantcie (...) wysokość odszkodowania ustalana jest z uwzględnieniem stawki za roboczogodzinę - 60,00 zł netto oraz cen części alternatywnych, a jeśli w systemie używanym do kalkulacji kosztów naprawy nie ma cen części alternatywnych, ubezpieczyciel dokonuje potrącenia 30% od ceny części oryginalnych.

Jednocześnie w OWU ustalono, że części alternatywne stanowią materiały i części zamienne, które są dostępne u dostawców niezależnych od producenta pojazdu, natomiast części oryginalne, to materiały i części zamienne z logo producenta pojazdu oraz zalecane przez producenta i oficjalnie przez ich sieci serwisowane (pkt III.5. i III.6. OWU).

W pkt IX.3. lit. b OWU ubezpieczyciel przewidział dwa warianty ubezpieczenia z opcją amortyzacji, tj. z niewykupioną amortyzacją, czyli z potrąceniem procentowym oraz z wykupioną amortyzacją, czyli bez potrącenia procentowego.

Zgodnie natomiast z treścią pkt XXIV.1.lit. e OWU, w przypadku wystąpienia szkody częściowej lub całkowitej ustalona kwota odszkodowania zostanie jednorazowo pomniejszona o wymienioną w dokumencie ubezpieczenia franszyzę redukcyjną (500,00 zł).

Tak ukształtowana treść postanowień OWU jest w ocenie Sądu jednoznaczna, w szczególności wobec pomocniczego wyjaśnienia pojęcia amortyzacji umieszczonego w pkt III.1. OWU, tj. amortyzacja - procentowy wskaźnik zużycia eksploatacyjnego części zakwalifikowanych do wymiany.

Sąd stoi na stanowisku, że wybór wariantu kosztorysowego ubezpieczenia jako dopuszczalny przez ubezpieczyciela, nie może pozbawiać ubezpieczonego skorzystania z zagwarantowanych w ramach określonego wariantu świadczeń, nawet w sytuacji, gdy okaże się że w wariantcie (...) nie są dostępne części zamienne (jakimi co do zasady następuje naprawa w wariantcie (...)). Stanowisko pozwanego w zakresie, w jakim ubezpieczyciel uznaje, że przy sporządzeniu kosztorysu należy dokonać potrącenia cen części o współczynnik -30% nie ma zastosowania w sprawie niniejszej z uwagi na zniesienie amortyzacji, co wyraźnie wskazano w treści polisy.

Poszkodowany konsument zawierając umowę AC wykupił jako wariant ubezpieczenia (...), co wyraźnie zaznaczono w polisie. Ubezpieczenie obejmowało franszyzę redukcyjną w wysokości 500,00 zł oraz wykupienie amortyzacji za dodatkową opłatą. Rażąco naruszenie interesów ubezpieczonego, które miało miejsce w przedmiotowej sprawie, było sprzeczne z zasadą uczciwości obrotu. Wypłacanie poszkodowanemu świadczenia nieadekwatnego do zapłaconej składki oznaczało brak ekwiwalentności świadczeń z korzyścią dla pozwanego, który jest profesjonalistą, w przeciwieństwie do poszkodowanego - konsumenta.

Z uwagi na powyższe, Sąd uznał za zasadny wariant IV wskazany przez biegłego sądowego w drugiej opinii uzupełniającej, w której określono koszt naprawy uszkodzonego pojazdu przy uwzględnieniu dostępnych cen części alternatywnych (kryterium wyboru cen części alternatywnych - najniższa cena), cen części oryginalnych bez pomniejszenia 30% ich wartości, przy pełnych kosztach lakierowania (bez zastosowania pomniejszenia wartości materiału lakierniczego), przy stawce 60,00 zł netto za 1 roboczogodzinę prac blacharskich i lakierniczych oraz z zastosowaniem franszyzy redukcyjnej w wysokości 500,00 zł. Tak wskazane koszty naprawy uszkodzonego pojazdu w pełni odzwierciedlają treść zawartej z konsumentem (pokrzywdzonym) polisy. Wobec powyższego, w ocenie Sądu, wysokość odszkodowania w niniejszym przypadku winna wynieść 10.895,16 zł z VAT. Jako, że pozwany po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego wypłacił dotychczas kwotę 7.774,80 zł, to należało zasądzić od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) z siedzibą w S. kwotę 3.120,36 zł (10.895,16-7.774,80) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 21 lutego 2020 r. (data wniesienia pozwu) do dnia zapłaty oraz kwotę 503,28 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie naliczonymi od dnia 21 lutego 2020 r. do dnia zapłaty.

O odsetkach Sąd orzekł w oparciu o treść art. 817 § 1 k.c. i art. 482 § 1 i 2 k.c.

Sąd uznał ponadto, że koszt wykonania prywatnej ekspertyzy nie był konieczny i niezbędny do wytoczenia powództwa. Określeniu wysokości szkody służy postępowanie dowodowe a powód w związku z prowadzoną przez siebie działalnością gospodarczą winien mieć odpowiednią wiedzę i doświadczenie pozwalające mu na oszacowanie wartości dochodzonego roszczenia, które następnie udowadnia w postępowaniu dowodowym za pomocą np. opinii biegłych. Zlecenie sporządzenia kalkulacji stanowiło przerzucenie na stronę pozwaną kosztów prowadzonej przez powoda działalności, a ten koszt nie pozostaje w związku przyczynowym ze szkoda i wobec tego roszczenie w zakresie zwrotu kwoty 300,00 zł tytułem wydatków na sporządzenie prywatnej kalkulacji podlegało oddaleniu jako nieuzasadnione.

Wobec powyższego, w punkcie 3 wyroku Sąd oddalił powództwo ponad orzeczoną kwotę, jak również powództwo w zakresie kwoty 300,00 zł tytułem zwrotu kosztów prywatnej kalkulacji.

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie 4 wyroku w ten sposób, iż zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.449,59 zł tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie naliczonymi od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty.

Apelację od powyższego wyroku złożył pozwany zaskarżając wyrok w części tj.

- 1) w zakresie punktu 1. w części zasądzającej na rzecz powoda kwotę 2.489,34 zł,
- 2) w zakresie punktu 2. w części zasądzającej na rzecz powoda kwotę 401,02 zł,
- 3) w części rozstrzygającej o kosztach postępowania - stosownie do zakresu zaskarżenia.

Zaskarżanemu orzeczeniu zarzucił:

A. naruszenie przepisu prawa procesowego, tj. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów oraz uczynienie jej dowolną, a także przyjęcie błędnej metody ustalenia odszkodowania, co w konsekwencji skutkowało błędną oceną opinii biegłego sądowego i ustaleniem wysokości odszkodowania za uszkodzenie pojazdu marki B. (nr rej. (...)) na kwotę 10.895,16 zł brutto, zamiast na kwotę 8.405,82 zł brutto,

B. naruszenie prawa materialnego: art. 3531 k.c. w zw. z art. 824 § 1 k.c. w zw. z pkt XX i pkt XXII OWU AC poprzez ich błędną wykładnię i brak uznania, że w przypadku wykupienia klauzuli amortyzacji na części, koszty naprawy pojazdu częściami oryginalnymi nie mogą zostać pomniejszone o reduktor wartości w wysokości 30% wartości tych części oraz wartości materiałów lakierniczych.

Powołując się na powyższe zarzuty skarżący wniósł o:

- 1) zmianę skarżonego orzeczenia poprzez oddalenie powództwa w zaskarżonej części,
- 2) zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, za obie instancje według norm przepisanych.

W odpowiedzi na apelację pełnomocnik powoda wniósł o jej oddalenie i zasądzenie kosztów.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja pozwanego jest częściowo zasadna.

Sąd Okręgowy podziela ustalenia faktyczne Sądu Rejonowego i przyjmuje je za własne czyniąc je podstawą swojego rozstrzygnięcia.

Rozważając w pierwszej kolejności zarzut naruszenia prawa procesowego tj. art. 233 k.p.c. należy przypomnieć, iż konsekwencją naruszenia przepisu art. 233 § 1 k.p.c. winno być dokonanie nieprawidłowych ustaleń faktycznych. Tymczasem w przedmiotowej sprawie nie zaistniała taka okoliczność. Sąd pierwszej instancji ustalił wysokość należnego odszkodowania w sposób wariantowy odwołując się w tym zakresie do zaproponowanych przez pozwanego w ogólnych warunkach ubezpieczenia metod. Powyższe ustalenie nastąpiło na podstawie opinii biegłego, który przy jej sporządzeniu zastosował się do zaleceń określonych w postanowieniu dowodowym sporządzając opinię w odpowiednich wersjach. Niesporny w szczególności był i pozostaje zakres szkody oraz wyliczenie (przy uwzględnieniu wskazanych w warunkach ubezpieczenia metod) kosztów jej naprawienia.

O wyborze metody ustalenia odszkodowania decyduje natomiast ocena prawna postanowień umownych, sprowadzająca się do ustalenia ich ważności i związana z zastosowaniem przepisów prawa materialnego.

Sąd Okręgowy w pełni podziela pogląd skarżącego o braku abuzywności postanowień umownych dotyczących likwidacji szkody w wariantcie kosztorys z wykupioną amortyzacją.

Umowa ubezpieczenia AC jest umową dobrowolną. Obowiązkiem zakładu ubezpieczeń w tym przypadku nie musi być pełne naprawienie szkody w znaczeniu art. 363 k.c. w zw. z art. 361 k.c. ale wypłacenie świadczenia ubezpieczeniowego zgodnego z celem umowy i jej postanowieniami (art. 805 § 1 k.c.).

Zgodnie z pkt XXII.3 OWU w wariantcie kosztorys wysokość odszkodowania jest ustalana na podstawie stawki za roboczogodzinę 60 zł oraz cen części alternatywnych, jeżeli zaś w systemie używanym do kalkulacji kosztów naprawy nie ma części alternatywnych ubezpieczyciel odejmuje 30% od cen części oryginalnych. Nie sposób zatem nie zauważyć różnicy między amortyzacją części a potrąceniem cen części oryginalnych. Zwłaszcza że zapisy OWU zawierają w pkt III.1 definicję amortyzacji. Amortyzacja to procentowy wskaźnik zużycia eksploatacyjnego części zakwalifikowanych do wymiany. Przy czym w pkt XX.3 OWU wysokość amortyzacji obliczana jest na podstawie tabeli zgodnie z wybraną

opcją ubezpieczenia. Zatem amortyzacja jest obliczana gdy koszty naprawy są obliczane na podstawie wieku pojazdu czyli de facto zużycia części, natomiast potrącenie z pkt XXII.3 OWU dotyczy zupełnie innej sytuacji gdy na rynku nie ma części alternatywnych wówczas od cen części oryginalnych potrąca się 30%.

Skoro zatem poszkodowany zawarł umowę w wariantcie kosztorys musiał się liczyć z uzyskaniem odszkodowania na podstawie cen części zamiennych alternatywnej jakości. W sytuacji gdy takie części nie są dostępne to dla potrzeb wyliczenia odszkodowania nastąpi pomniejszenie wartości części oryginalnych o 30%. Zabieg taki nie ma nic wspólnego z amortyzacją części wykupioną przez poszkodowanego.

Reasumując podkreślić należy, iż przyjęcie w umowie stałego wskaźnika obniżającego wycenę części zamiennych niezbędnych do naprawienia szkody w przypadku gdy jako punkt wyjścia dla tej wyceny przyjęto cenę części oryginalnych, przy uwzględnieniu faktu, że strony umówiły się iż koszt naprawy pojazdu zostanie ustalony w oparciu o wartość nieoryginalnych części zamiennych nie narusza interesów konsumenta, a już z pewnością nie narusza ich w sposób rażący. Zarówno bezpośrednio brzmienie umowy, jak i cel jej zawarcia oraz zgodny zamiar stron przemawiają za interpretacją ogólnych warunków ubezpieczenia przedstawioną przez pozwanego. Wskazane postanowienie umowne nie jest więc niezgodne z dobrymi obyczajami, czy też z przepisami prawa powszechnego obowiązującego dotyczącymi umowy ubezpieczenia. Jak wskazano wyżej postanowienia zakwestionowane przez stronę powodową są oczywiste, jasne i nie budzące żadnych wątpliwości. (por. także wyrok Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. z dnia 5 sierpnia 2021r. II Ca 517/21).

Nieco odmiennie należy potraktować sprawę materiałów lakierniczych. Zgodnie z pkt III.6 OWU części oryginalne to materiały i części zamienne sygnowane logo producenta danej marki pojazdu oraz zalecane przez producenta i oficjalnych importerów do stosowania przez sieci serwisowe.. Pozwany konstruując tak a nie inaczej ogólne warunki ubezpieczenia doprowadził do pewnych wątpliwości interpretacyjnych które winny być tłumaczone na korzyść ubezpieczonego. W takiej sytuacji należy przyjąć, iż opatrzenie logiem producenta danej marki pojazdu jest warunkiem niezbędnym do uznania, że dany materiał jest częścią oryginalną w rozumieniu zapisów OWU. Tymczasem żaden z producentów pojazdów samodzielnie nie produkuje lakierów i nie sygnuje ich swoim logo. Skoro tak to można je traktować jedynie jako materiały alternatywne a przy wycenie kosztów naprawy w wariantcie kosztorys przy użyciu części alternatywnych nie stosuje się urealnienia na materiał lakierniczy.

Reasumując apelacja po części odnosi zamierzony skutek co musi prowadzić do odpowiedniego obniżenia zasądzonej kwoty do kwoty 1382,83 zł plus kwota odsetek 222,77 zł co w efekcie daje kwotę 1605,60 zł. Na kwotę tę składa się koszt naprawy pojazdu przy użyciu części alternatywnych i oryginalnych z zastosowaniem potrącenia części oryginalnych w wysokości 30% jednakże bez potrącenia materiałów lakierniczych przy stawce za robocizogodzinę wynoszącej 60 zł netto po pomniejszeniu udziału własnego w kwocie 500 zł daje to kwotę w wysokości 9.157,63 zł. Odejmując od tej kwoty kwotę wypłaconą przez ubezpieczyciela w wysokości 7.774,80 zł otrzymujemy kwotę 1.382,83 zł dodając do tego skapitalizowane odsetki otrzymujemy kwotę 1.605,60 zł i taka też kwota została ostatecznie zasądzona z odsetkami za opóźnienie od dnia 21 lutego 2020r. do dnia zapłaty. W pozostałym zakresie powództwo zostało oddalone. Konsekwencją zmiany zaskarżonego wyroku była także zmiana rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów procesu stosownie do wyniku sprawy. Mając na uwadze, iż łącznie koszty procesu poniesione przez obie strony wynosiły kwotę 5.456,64 zł a powód wygrał sprawę w 37,6% to pozwanego obciąża kwota 2.051,70 zł. Pozwany poniósł koszty w kwocie 2.574,77 zł a zatem do zasądzenia od powoda na rzecz pozwanego pozostaje kwota 523 zł.

Dlatego też na podstawie art. 386§ 1 k.p.c. orzeczono jak w pkt I wyroku.

Dalej idąca apelacja podlegała oddaleniu, a to na podstawie art. 385 k.p.c. o czym orzeczono jak w pkt II wyroku.

O kosztach procesu za instancję odwoławczą orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c. w zw. z art. 108§ 1 k.p.c. uwzględniając fakt, iż powód jedynie w 30% wygrał sprawę w postępowaniu apelacyjnym. Pozwanego zatem obciąża 30% całości kosztów które na etapie postępowania apelacyjnego wynoszą 1.100,00 zł (wynagrodzenia pełnomocników

plus opłata od apelacji). Pozwanego zatem obciąża kwota 330 zł. Pozwany poniósł koszty w wysokości 650 zł. Powód zatem winien mu zwrócić kwotę 320 zł o czym orzeczono jak w pkt III wyroku.

Dariusz Mizera